Dosarul nr. 4-2788/2026
4-26110718-12-4-01092026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

19 noiembrie 2026 mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana,
În componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Sergiu Ciobanu
grefierului Maria Darie
cu participarea:
persoanei învinuite Vasilii Jitari
examinând în şedinţă publică, cauza contravenţională pornită în privinţa lui *****, născut la *****, IDNP - *****, care se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 177-921/2024 din 05 august 2026, cet. ***** este învinuit de faptul că, având calitatea de debitor nu execută intenționat și se eschivează de la executarea a documentului executoriu, prin ce este învinuit în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional.

Procesul contravențional, pornit în privinţa lui *****, în baza prevederilor art. 421 alin. (3) din Codul Contravențional, a fost remis de către agentul constatator spre examinare instanței de judecată.

În ședința de judecată, persoana învinuită, a prezentat bonurile de plată prin ce se confirmă că, ultimul a achitat datoriile, solicitând de a fi recunoscut nevinovat.

Agentul constatator, executorul judecătoresc Burlac Oxana, cât reprezentantul victimei, fiind citați legal, în ședința de judecată, nu s-au prezentat, fapt pentru care, în baza art. 455 alin. (2) și (3) din Codul Contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Mai mult, în partea ce ține de citarea participanților, instanța reține că în acest sens, au fost întreprinse toate acțiunile necesare, fiind, pertinentă practica CtEDO care în cauza Ponomariov vs. Ucraina a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă. În plus, CtEDO reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 211-K. p. 13, § 31). Atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.Din motivele expuse, fiind în prezența datelor de citare legală, instanța a dispus examinarea cauzei contravenționale în lipsa agentului constatator.

Audiind opinia persoanei învinuite, studiind materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material și procesual care guvernează speţa dedusă

judecăţii, instanţa de judecată consideră că, procesul contravenţional urmează a fi încetat din considerentele expuse infra.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul Contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii:

a) încetarea procesului contravenţional; sau

b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată și, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

În conformitate cu art. 7 din Codul Contravențional, persoana pate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Potrivit art. 458 alin. (1) din Codul Contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

Verificînd legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizînd cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. *Astfel, procesul-verbal nu cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, însă acestea nu afectează în mod esențial fondul cauzei*, iar sub sancţiunea nulităţii absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvîrșirii acesteia, figurînd semnătura agentului constatator precum și a contravenientului.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte. Acțiunea la contravenția prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional, se manifestă prin împotrivirea persoanei să execute hotărârea judecătorească și care se exprimă oral sau în scris.

Latura subiectivă se manifestă numai prin intenție directă, adică făptuitorul conștientizează că, prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată și dorește acest rezultat.

În ședință s-a constatat că, potrivit materialelor prezentate de agentul constatator, cet. ***** este învinuit de faptul că, având calitatea de debitor, nu execută intenționat și se eschivează de la executare a documentului executoriu, prin ce este învinuit în săvârșirea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (2) din Codul Contravențional.

Potrivit normei art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional, neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanţei de judecată ori a documentului executoriu menţionat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale.

Iar, conform art. 11 lit. a) din Codul de Executare, sânt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: titlurile executorii eliberate de instanţa de judecată în condiţiile legii.

Prin urmare, contravenţia prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional poate fi comisă doar prin omisiune.

În conformitate cu art. 425 alin. (1) și (3) din Codul Contravenţional, probele reprezintă elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod, care servesc la constatarea existenţei sau a inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei și la cunoașterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Aprecierea probelor se face de către persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cu privire la acestea în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei și în baza legii.

În conformitate cu art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

Astfel, la caz, în cadrul ședinței de judecată, persoana învinuită, a prezentat bonurile de plată prin ce se confirmă că, ultimul a achitat datoriile, solicitând de a recunoscut nevinovat.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanţ judecătorești naţionale se abţin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitate de a ști dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija v. Spania, 9 decembrie 1994, § 29; Papon v. Franţa (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea v. România, 15 februarie 2007, § 30*).

Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina lui *****, instanţa a observat că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie încheiat de către agentul constatator, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei acţionează principiul „*in dubio pro reo*”.

În circumstanțele date, potrivit principiului „*actori incumbit probation*”, cel ce face o afirmaţie în faţa judecăţii trebuie să o și dovedească, astfel, instanța de judecată reiterează că, de către agentul constatator nu au fost acumulate careva probe care ar fi demonstrat comiterea de către ***** a contravenției imputate, iar ultimul a dezbătut aceste argumente.

Din circumstanţele menţionate, instanţa de judecată, conchide că, nu a fost comisă fapta contravenţională.

Conform art. 461 din Codul Contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată existenţa unui temei din cele prevăzute la articolele 441 și 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul citat, procesul contravenţional pornit încetează, dacă nu există fapta contravenţională.

Prin urmare, se va înceta procesul contravenţional intentat de către agentul constatator – executorul judecătoresc Burlac Oxana, în baza de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional, în privinţa lui *****, din motivul inexistenţei faptei contravenţionale.

În baza celor relatate, conducându-se de prevederile art.art. și 441 alin. (1) lit. a), 460-462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată,-

H O TĂ R Ă Ș T E :

Se încetează procesul contravenţional intentat de către agentul constatator, executorul judecătoresc Burlac Oxana, în baza procesului-verbal nr. 177-921/2024 din 05 august 2026 de constatare a faptei contravenţionale prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional, în privinţa lui *****, din motivul inexistenţei faptei contravenţionale.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Sergiu Ciobanu**